

249 Harun al Rasid Pesten

HARUN AL RASID, a közsímt kalifa abban az időben újságírónak álcázva magát a világ különböző tájain utazgatott, mert egyrészt halálosan unta az örökös piláfort, amelylyel háremének tagjai etették, másrészt még halálosabban unta azt az örökös, nyugós szöveget, amellyel ugyancsak estétől napkelteig etették a háremhölgyek. Harun al Rasid tehát felcsapott világutazó újságírónak, mert úgy érezte, hogy egy haladó gondolkodású kalifának meg kell ismerkednie a világ legújabb áramlataival, így az idegenforgalom nevezetű népmozgalommal is, amelyről ifjú kalifa korában már kellemes tapasztalatokat gyűjtött mekkai zakandoklata alkalmával. Legkedvesebb háremhölgyének és legmegbízhatóbb udvarmesterének sem árulta el, hogy kalandos utazásának még egy oka van.

Fájtak a csontjai.

Egy jobb családból származó kalifára nem a leghízalgóbb, ha effajta testi bántalmak veszik elő, mert mi az ördögnek tartja udvarában a Napkelet leghíresebb tudós doktorait, ha nem azért, hogy meggyógyítsák. Ezért tehát becsomagolta a legszükségesebb holmiját, mert úgy olvasta valahol, hogy az utazó újságírók a lehető legkevesebb útiholmit viszik magukkal, majd intézkedett, hogy váltsanak számára világ körüli útra szóló repülőjegyet. Harun al Rasid tehát inkognitó szándékozott utazgatni a világ körül, különben az udvari repülőszülőveget vette volna igénybe, amelyet egyébként kikezdték a molyok és az illetékes szolgáltató vállalat már háromszor elhalasztotta a javítási határidőt. A nagy repülőmagasságok, a sűrűn változó időjárási és éghajlati viszonyok, a friss benyomások és idegenforgalmi tapasztalatok kezdetben szórakoztatták a kalifát, csakhamar rádöbbsent azonban arra, hogy az utazgatás ártalmi következtében reumatikus bántalmak kiújultak, csontjai olyan hevességgel sajogtak, hogy már a legszebb táj sem tudta megvigasztalni.

UTAZÁSÁNAK egyik állomásán olyan erővel rohanta meg a köszvény, hogy magához hívatta a szálló orvosát, s utazása alatt első ízben felfedve kilétét, tanácsot kért, hova utazzék, hol talál olyan orvosokat és gyógymódokat, amelyek megszabadítanák kínjaitól?

— Budapesten — mondta rövid tünődés után az idegen orvos és felsorolta a meger város gyógyfürdőit, amelyek fényűző berendezésű szállodákkal egybeépítve várják a gyógyulni szándékozó embereket.

— Harmínckettőben magam kísértem Budapestre az öreg Rockefeller, aki tolókcocsiban tette meg az utat odáig, visszafelé pedig egy táncosnő karján.

— Allah Akbár — mondta engedelmesen a kalifa és intézkedett, hogy foglaljanak számára repülőjegyet, valamint fényűző szállodai lakosztályt, lehetőleg olyat, amelyben az ágyból közvetlenül a gyógyfürdőbe lehet belépni. Nem sokkal utóbb meg is érkezett Budapestre, ahol némi huzavona után megtalálták a szobafoglalását s elhelyezték egy kerek, torony alakú épületben, amely valóban fényűző szálloda bolt, de Harun al Rasid hiába kereste benne a gyógyfürdők meghiűt, meleg vízszagát. A liftesfiú, aki szerény csomagját a szobába szállította, előzőkeny választ adott a kalifa ama kérdéseire, hol és mikor lehet igénybe venni a varázserejű budapesti gyógyfürdők áldásait.

— Taxival el lehet menni ide meg oda — mondta az előzőkeny liftesfiú s Harun al Rasid szót is fogadott. Még aznap felkeresett egy régimódinak ható, de annál kellemesebb gyógyfürdőt, amelyet a bennszülőttek Rác-fürdő néven emlegettek s nyakig merült a gyógyító vízbe.

ÁLRUHÁBAN történő utazgatásai alatt Harun al Rasid hozzászókkott, hogy mindenféle emberrel szóba elegyedjék, ez okból már csaknem kifogástalanul beszélte a világ valamennyi nyelvét és nyelvjárá-

sát, így semmi akadály sem volt annak, hogy szót váltson a forró vízben mellette elterülő öregemberrel.

— Nem lenne hasznosabb e pompás és gyógyító erejű víz mellé szállodát építeni? — kérdezte a kalifa, mire a fürdőtárs helybenhagyólag bólintott.

— Debiza... Csakhogy hát tetszik tudni, arra nincs pénz.

— Én egy toronyszállóban lakom — folytatta zavartalanul a kalifa —, amelyet bizvást a közelmúltban építettek. Arra volt pénz?

— Abiza — mondta mély meggyőződéssel a fürdőző bennszülőttek s letörölve homlokáról a verejtéket Harun al Rasidhoz fordult: — De semmi csüggedés, uram, szállodáink egymás után épülnek.

— Akkor várok — sóhajtott meadóan a kalifa, mert úgy érezte, hogy a fürdő vize valóban varázserejű s mintha máris oszladoznának a csontjait eleddig hasogató fájdalmak.

HARMADNAP közttek vele a szállodában, hogy a borsónevesítő nemzetközi kongresszusa miatt a szobáját felmondják, de biztosítanak neki másik szobát egy ugyancsak új hotelben. Az előzőkeny liftesfiú megvigasztalta a kalifát, hogy az a szálloda is igen jó szálloda, s ami a fő, egészen közel van hozzá egy másik gyógyfürdő, amelyet a népnyelv Dagály-fürdő néven ismer. Harun al Rasid tehát taxit fogadott és átköltözött a Váci útra. Kissé meglepte, hogy ezt a valóban vadonatúj szállodát egy jókora gyárnegyed kellős közepére építették, de a fegyelmzett kalifák közé tartozott s úgy vélte, a fontos a fürdő. Még aznap elvitette magát a Dagály-fürdőbe, s örvendezve állapította meg, hogy annak a vize is jót tesz a csontjainak. Heverészett a kellemes vízben s szokás íhoz híven megszólított egy fiatalabb évjáratú fürdőtársat.

— Csak azt nem értem — kezdte bevezetés nélkül a kalifa —, hogy miért a Váci útra építették azt a szállodát, s miért nem ide a fürdő mellé, ahol a beteg vendégek könnyűszerrel elérhetnék az áldott vizet?

— Mert azt a szállodát a vadászati világkiállításra építették és itt a Dagályon nem lehet vadászni.

— És a Váci úton lehet? — kérdezte a békés természetű kalifa, de mindössze annyi választ kapott a fiatal fürdővendégtől, hogy „semmi hézag, apuskám, építünk mi még több szállodát”.

EGY HÉT múlva Harun al Rasid sétát tett a Margitszigeten, ahol néhány fiatalemberre lett figyelmes. A fiatal emberek színes botokat szúrtak a földbe s másik fiatal emberek távcsőszerű alkotmányon nézegettek a rudakat. A kíváncsi természetű kalifa megtudta, hogy itt egy újabb szálloda helyét jelölik ki s azt is megtudta, hogy a Margitszigeten még hasznosabb gyógyvizek fakadnak.

— Akkor ez egy igazi gyógyszálló lesz — kiáltott fel a kalifa, mire az egyik rúdtartó fiatalember felvilágosította, hogy a szálloda fürdővel épül egybe, az a fürdő azonban nem lesz kimondott gyógyfürdő, de attól eltekintve lesz benne jó néhány hasznos intézmény.

— Például?

— Például night lokál...

Harun al Rasid még három hetet töltött a magyar fővárosban, szállodáját többször cserélte, közben mesebeli vagyont költött taxira, továbbá beszerzett egy makacs influenzát a meleg fürdőkből való hazatérés alkalmával. A negyedik hét elején elutazott Budapestről a minden ezeregyedik éjszaka rendezendő kalifakongresszusra, ahol a világ laggazdagabb, legvénebb és legköszvényesebb kalifái gyülekeznek össze, hogy kipanaszkodják magukat. Harun al Rasid úgy döntött, nem hívja fel a figyelmüket Budapestre. Mert gyógyviz lenne elég, de hol lehet elhelyezni ezer és ezer köszvényes kalifát?

Baróti Géza